

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

Legea nr. 1014/1864

LEGE

Necunoscut

EMITENT

Ministerul Justiției

PUBLICARE

Monitorul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:01

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/231532>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul I
2. Articolul II
3. Articolul III
4. Articolul IV
5. Articolul V
6. Articolul VI
7. Articolul VII
8. Articolul VIII
9. Articolul IX
10. Articolul X
11. Articolul XI
12. Articolul XII
13. Articolul XIII
14. Articolul XIV
15. Articolul XV
16. Articolul XVI
17. Articolul XVII
18. Articolul XVIII
19. Articolul XIX
20. Articolul XX
21. Articolul XXI
22. Articolul XXII
23. Articolul XXIII
24. Articolul XXIV
25. Articolul XXV
26. Articolul XXVI
27. Articolul XXVII
28. Articolul XXVIII
29. Articolul XXIX
30. Articolul XXX
31. Articolul XXXI
32. Articolul XXXII
33. Articolul XXXIII
34. Articolul XXXIV
35. Articolul XXXV
36. Articolul XXXVI
37. Articolul XXXVII
38. Articolul XXXVIII
39. Articolul XXXIX
40. Articolul XL
41. Articolul XLI
42. Articolul XLII
43. Articolul XLIII
44. Articolul XLIV
45. Articolul XLV
46. Articolul XLVI
47. Articolul XLVII
48. Articolul XLVIII
49. Articolul XLIX
50. Articolul L
51. Articolul LI
52. Articolul LII
53. Articolul LIII
54. Articolul LIV
55. Articolul LV
56. Articolul LVI
57. Articolul LVII
58. Articolul LVIII
59. Articolul LIX
60. Articolul LX
61. Articolul LXI
62. Articolul LXII
63. Articolul LXIII
64. Articolul LXIV

Articole

Capitolul I - PENTRU DREPTULU DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul I

Sătenii clăcași (pontași) sunt și remânu deplini proprietari pe locurile supuse posesiunii (stepânirei) loro, în întindirea ce se hotăresce prin legile în ființia. Această întindere (peste locul ce au sătenii în vatra satului, pentru casă (și grădină) este:

- a) În județiile de dincoace de Milcovu (țera Românească: 1) Pentru sătenulu cu patru boi și o vacă, unu-spre-dece pogone. 2) Pentru sătenulu cu duoi boi și o vacă, șapte pogone, noue-spre-dece prăjini. Pentru sătenulu ce are o vacă seu toporasiu, patru pogone și cinci-spre-dece prăjini.
- b) În județiile de dincolo de Milcovu, (Moldova): 1. Pentru sătenulu cu patru boi și o vacă; cinci fălci patru-deci prăjini. 2. Pentru sătenulu ce are doui boi și o vacă patru fălci. 3. Pentru sătenulu ce are o vacă, seu pâlmasiu, doue fălci patru-deci prăjini.
- c) În județiile de peste Prutu (Bessarabia): 1. Pentru sătenulu cu patru boi și o vacă, șese fălci și trei-deci prăjini. 2. Pentru sătenulu cu duoi boi și o vacă, patru fălci și trei-deci prăjini. 3. Pentru sătenulu ce are o vacă, seu pâlmasiu, doue fălci și șapte-deci prăjini.

Capitolul I - PENTRU DREPTULU DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul II

Locuitoriloru, carii nu se bucură de întinderea pămentului ce li se cuvine după art. precedentu, li se va împlini întinderea legală de pămentu.

Capitolul I - PENTRU DREPTULU DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul III

Nici într'unu casu, summa locuriloru remasse în deplintă stepânire a sătenului, nu va fi mai mare de câtu două treimi ale unei moșii. Se înțielege că pădurile nu întră în această socotelă.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul IV

Văduvile fără copii, nevolnicii, sătenii, carii n'au messeria de agricultori, și n'au făcutu clacă, și prin urmare n'au avutu pămentu de hrană, mărginiți fiindu numai în loculu caseloru și alu îngrădituriloru lor, toți acestia devinu proprietari numai pe locurile legiute, cuvenite pentru casă și grădină, adică: În județiile de dincoce de Milcovu: Patru sute stânjeni pătrați la câmpu, și trei sute la munte, stânjenuлу țerei românesci. În județiile de dincolo de Milcovu: dece prăjini fâlcești. În județiile de peste Prutu: dece prăjini fâlcești pentru palmasiu, unu-spre-dece prăjini pentru locuitorulu cu duoi boi, doue-spre-dece prăjini pentru locuitorulu cu patru boi. Nevîrsniciloru unui sătenu li se va da acelașiu pămentu ce a avutu și părintele lor la epoca morței sale, dacă veduva va oferi a plăti despăgubirea cuprinse în acestu decretu.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul V

Nu voru avea dreptu a cere pămentulu ce se dă săteniloru clăcași după art. I, alu acestui decretu, locuitorii ori căruia satu, carii, prin învoeli speciale cu proprietarulu moșiei, nu aveu de câtu casă și grădină în satu, fără a fi clăcași, și prin urmare, nu aveu dreptulu de a primi locuri de hrană și cele-l-alte. Asseminea locuitori au înse facultatea de a primi pămentu pe moșiile Statului.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul VI

Voru avea facultatea a se stremuta pe moșiile Statului cele mai apropiate:

- a) Sătenii cărora, din doue treimi ale moșiei, nu li se pote împlini întinderea locuriloru legiuite.
- b) Spornicii (însurăței) ce nu voru avea locuri în cuprinderea legiloru în fiintă. Și unii și alții, stremutendu-se pe moșiile Statului, au voie d'a se desface de casile și sedirile făcute de denșii pe moșiile pe care le păsescu, avendu Communa dreptulu de preemțiune (rescumperare).

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul VII

De la promulgarea decretulu acestuia, în terminu de trei-deci ani, săteanulu, seu moștenitorii sei, nu va putea înstreina nici ipoteca proprietatea sa, nici prin testamentu, nici prin acte întră vii, de câtu cătră Commună seu cătră ver-unu altu săteanu. După trecirea de trei-deci ani, elu va putea dispune de proprietatea sa, după regulile dreptulu comunu, și în casu de vendiare, cu reserva dreptulu de preemțiune a Communei.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul VIII

Cându unu săteanu va muri fără testamentu, seu fără a avea moștenitori legitimi, partea lui de pămentu o va lua Communa, cu îndatorire de a plăti datoria lui pentru despăgubirea clăcei, după art. XXII. Totu cătră comună va trece și proprietatea săteanului, carile până la licuidare, nu va fi în stare de a respunde, din ori ce înprejurare, despăgubirea cuvenită stepânului de moșie, și carile va declara că nu voește a păstra proprietatea sa.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul IX

Dreptulu la pădure ce au sătenii de pe moșiile din Moldova după art. 44 alu legi muntelui, (adică județiile Putea, Bacău, Nemțu și Suceva), și cei de pe moșiile din țera Românescă, în virtutea art. 140 par. 4 din legea de la 23 Aprilie 1851, li se păstredie neatinsu și în viitoriu. După cinci-spre-dece ani, proprietarii vor fi în dreptu a cere liberarea păduriloru de sub această servitute, prin buna învoială, seu prin hotărâre judecătorească. Acestu dreptu îlu voru putea essercita și communile, așediemintele publice și Statulu.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul X

Se desfintiesă odată pentru totu d`auna și în totă întinderea României: claca (boeresculu), dijma, corvedile, dilile de meremetu, carele de lemne și alte asseminea sarcine, datorite stepâniloru de moșii seu în natură seu în bani, unile și altile stabilite prin legi, hrisove, seu învoiele perpetue ori temporale.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XI

Dreptu clacă, dijma și cele-l-alte sarcine desfintiate prin decretulu de fatia, se va da stepâniloru de moșii, odată pentru totu d`auna, o despăgubire după cumu se reguledia la capitulu III.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XII

Claca nu mai este permisă; însurăteii nu voru putea face cu proprietarii de câtu învoieli temporale. Învoielile sunt slobode întră proprietari și săteni; dar cându cu aceste învoieli săteanulu își obligă chiaru munca sa, ele ne se vor putea face de câtu numai pe unu terminu de cinci ani. Învoielile astădi în fiintia pentru prissose pe unu tempu mărginitu nu se desfiintedia; afară numai de voru fi făcute pe unu tempu mai mare de cinci ani, și afară de casulu cându proprietarulu unei moșii va fi făcutu cu sătenulu o învoială peste totu, atātu pentru cele legiuite câtu și pentru prisosse.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XIII

Sătenii au facultatea de a primi în locurile legiuite, pometurile ce le au astădi. Ori ce alte pometuri mai are săteanulu peste locurile legiuite, remânu în folossulu lui, după învoielile severșite, seu după îndatoririle obicinuite până acum.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XIV

Locurile de islasu (imasiu), arătură și fenetiă, carii, prin legi speciale, stepânii de moșii sunt datori a da preoților bisericeleor sătesci, nu se atingu prin decretulu de fatiă. Aceste locuri vor urma și în viitoriu a servi pentru întreținerea clerului din respectivele commune.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XV

Islasurile, (imasiele) locurile de fenetiă și arătură remase în proprietatea săteniloru, după decretulu de fatiă, se vor hotărnic și petru. Ingineri topografi îndestulători, orenduiți și plătitu de Statu, se voru numi pentru fie-care județiu, spre a dirige și a activa lucrarea de mai susu.

Capitolul I - PENTRU DREPTUL DE PROPRIETATE ALU SATEANULUI CLACASIU, ȘI PENTRU RESCUMPERAREA SARCINILORU SALE CĂTRA STĂPÂNULU MOȘIEI

Articolul XVI

Cându locurile menționate în articolulu precedentu, voru fi risipite (diseminate) în multe părți, ele se voru într'uni pe câtu va fi cu putintiă. Acestă lucrare se va face prin comisiuni ad-hocu, conpusse de duoi membrii, alesi unulu de proprietarulu respectivu și cela-l-altu de autoritatea communală a loculu. La casu de neînțelegire întră membrii comisiunei în lucrările loru, ea va alege unu super-arbitru prin sorți d'intră Membrii comitetulu permaninte al județiulu. În casu de într'unirea pămenturiloru, se va da sătenulu câtu va fi cu putintiă locuri de aceiasi cualitate și întindere.

Capitolul II - DESPRE VATRA SATULUI

Articolul XVII

Vetritele sateloru se voru petru și hotărnicu după modulu aretatu în articolulu XV.

Capitolul II - DESPRE VATRA SATULUI

Articolul XVIII

Proprietarii de moșii păstredă pe sema și în folossulu loru tote clădirile, sădirile, usinele, cu îngrăditurile loru, precum și eleșteile (iasurile) și morile ce voru fi avendu în cuprinsulu vetreloru sateloru.

Capitolul II - DESPRE VATRA SATULUI

Articolul XIX

Asupra iasuriloru de care se face mențiune în art. precedente, sătenii păstredă și în viitoriu facultatea de a'si adăpa vitele; cu îndatorire înse, de a contribui împreună cu proprietarulu pentru întreținerea esăturiloru, întrucātu trebuintia adăpătorei ar cere.

Capitolul II - DESPRE VATRA SATULUI

Articolul XX

Tote locurile și clădirile din cuprinsulu vetrei satulu, care, după art. de mai susu nu remănu nici în proprietatea săteniloru, nici în a stepînulu de moșie, precumu: bisericile, cimitirile, casile comunale, scolile, casile și îngrăditurile menite și făcute de comună pentru preoții bisericeloru, pietiele, ulitiele și locurile ocupate de pătule (coșiere) și alte stabilimente comunale astădi în fiintiă, remănu proprietatea comuneloru rurale, fără despăgubire.

Capitolul II - DESPRE VATRA SATULUI

Articolul XXI

Ori ce monopolu, precumu: de măcelărie (căsăpie), de brutărie (pitărie), de băuturi și altele în cuprinsulu vetrei satului, se desfiintiesă. Proprietarii păstredia dreptulu de a face în cârciumile, hanurile și alte asseminea clădiri, remase loru conformu articolului XVIII, ori-ce speculațiuni învoite de lege, supuinđu-se la tote îndatoririle legale cătră Statu și cătră Commună.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PRETIULUI RESCUMPARAREI CLACEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXII

Sătenii, pentru rescumperarea clăcei, a dijmei și celoru-l-alte sarcine, care s'au desfiintiatu prin presentulu decretu, voru plăti pentru dobândi și amortisementu pe fie-care anu, într'unu terminu de 15 ani, celu multu, și în monetă după cursulu Vistieriei, conformu alăturatei tabele, înse: Celu cu 4 boi și o vacă, lei 133. Celu cu 2 boi și o vacă, lei 100 par. 24. Celu cu mâinile și o vacă, lei 71 par. 20. Săteanulu, din satile de munte de peste Milcovu, va plăti pe fie-care anu: Celu cu 4 boi și o vacă, lei 94 par. 10. Celu cu 2 boi și o vacă, lei 73 par. 2. Celu cu mâinile și o vacă, lei 51 par. 36. Această plată se va respunde o dată în aceleasi termine cu dările fiscale.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PRETIULUI RESCUMPARAREI CLACEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXIII

Summa pentru rescumperare se determină, înmulțindu-se cu dobânda legale de 10 % pretiulu în bani alu clăcei și alu dijmei. Asia daru, proprietarii de moșii vor avea a primi în totu:

- a) Pentru sarcina sătenului ce are pămentu, pentru patru boi și o vacă, lei: 1521, parale 10.
 - b) Pentru ale celui cu duoi boi și o vacă, lei 1148, parale 20.
 - c) Pentru ale celui cu mâinile și o vacă lei 816. Pentru săteanulu din satile de munte de peste Milcovu:
 - a) Pentru sarcinile celui cu patru boi și o vacă, lei 1076.
 - b) Pentru ale celui cu duoi boi și o vacă, lei 834 parale 1,5.
 - c) Pentru ale celui cu mâinile și o vacă, lei 592 parale 2
-

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PRETIULUI RESCUMPARAREI CLACEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXIV

Pentru a se constata numerulu clăcașiloru de pe fie-care moșie, deosebitile loru categorii, precumu și summa de despăgubire, cuvenită proprietarului după art. XXIII, se institue în fie-care plassă câte o Comissiune compussă de unu delegatu, alesu de toți proprietarii plășei, de unu delegatu alesu de Consiliiele comunale ale sateloru locuite de clăcași, și de unu delegatu alu fiscului. Acesta Comissiuni voru fi datore, în terminu de optu luni de la instituirea loru, a severși lucrarea.

Articolul XXV

Constatările prescrise în articolul precedentu se voru face de Comisiuni, pe statu-quo, din diua promulgării acestui decretu.

Articolul XXVI

Încheiarile acestoru Comisiuni, la casu de nemultumire a părților interessate, sunt supuse la recursu cătră Consiliile județiene, seu cătră Comitetele permanente.

Articolul XXVII

În contra hotărâriloru Consiliiloru județiene, seu ale Comiteturu permanente, Consiliulu de statu se rostesc în ultima instanțiã asupra recursului.

Articolul XXVIII

În modulu mai susu prescisu, constatându-se cuantulu despăgubirei, la care fie-care proprietaru are dreptu, Comisiunea de care se face mențiune în art. XXIV, va libera proprietarului, în numile Communei, unu titlu doveditoriu despre summa ce'i se cuvine dreptu despăgubire. Aceste titluri, după ce se voru verifica și legalisa de Comitetulu permanente sen de Consiliulu județienu, se vor presinta la Comitetulu centralu din Bucuresci, spre a se schimba în obligațiuni pe numele fie-căruia commune.

Articolul XXIX

Cându s'ar ivi contestațiuni asupra lucrăriloru Comisiunei, titlulu liberatu de densa și atacatu din-naintea instantieloru administrative, după modulu mai susu prescisu, va fi, în casu de infirmare, suplinitu prin definitiva hotărâre administrativă ce va interveni.

Articolul XXX

Terminulu pentru recursu la Consiliu județienu, seu la Comitetulu permanente, va fi de dece dile de la liberarea titulu menționatu în art. XXVIII. Terminulu recursului cătră Consiliulu de statu, în contra hotărâriloru Consiliiloru județiene, seu ale Comiteturu permanente, va fi de doue luni de la data loru.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PREȚULUI RESCUMPARĂRII CLĂCEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXXI

Consiliile județene, sau Comitetele permanente, nu vor putea verifica și legaliza titlurile liberate de Comisiunile plassetorilor, de câtu după trecirea de deca zile de la liberarea lor.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PREȚULUI RESCUMPARĂRII CLĂCEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXXII

Comitetulu centralu nu va putea schimba în obligațiuni titlurile seu definitivele hotărâri administrative, de câtu după trecirea de trei luni de la data lor.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PREȚULUI RESCUMPARĂRII CLĂCEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXXIII

În câtu se atinge de despăgubirea ce se cuvine stepânilor de moșii pentru locul caselor și îngrăditurilor, ce după art. IV din această lege, rămânu proprietate absolută a nevolnicilor, a sătenilor cari n'au meserie de agricultori și a văduvelor nesupuse clăcei, această despăgubire se evaluează în summa da unu galbenu, seu monetă corespunditoare, și care se va respunde directu către stepânii de moșii, și anume câte jumătate galbenu lu fiă-care șese luni după promulgarea decretului de fatiă.

Capitolul III - DESPRE DETERMINAREA PREȚULUI RESCUMPARĂRII CLĂCEI ȘI CELORU-L-ALTE SARCINE

Articolul XXXIV

Îndată ce cu ajutorulu subvențiunei acordată de Statu prin art. L, se vor despăgubi stepânii de moșii de capitalulu ce li se cuvine pentru desființarea clăcei și a celoru-l-alte sarcine, plata ce sunt obligați sătenii a da ca despăgubire prin art. XX, va înceta.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XXXV

Se instituie în orasiulu București unu Comitetu centralu sub numile de: "Comitetulu de lichidare alu obligațiunilor comunale, rurale".

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XXXVI

Acestu Comitetu se compune de:

- a) Ministrulu de finance.
- b) Unu membru alu Consiliului de statu.
- c) Unu membru alu Curței de compturi.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XXXVII

De odată cu alegirea acestoru membrii de cătră corpurile din care facu parte, se va alege și câte unu alu doilea membru care va suplini locul celoru-l-alți în casu de lipsă.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XXXVIII

Acestu Comitetu nu va putea lucra de câtu fiindu presenti toți membrii. Ministrulu va presida acestu Comitetu. În lipsă'i va presida membrulu Consiliului de statu, alu cărui locu se va suplini de unulu dintră membrii supleanti.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XXXIX

Comitetulu centralu primindu da la proprietari titlurile de despăgubire, liberate de respectivele loru comisiuni, seu definitivele hotărâri administrative date asupra acestoru titluri, le va schimba în obligațiuni comunale rurale. Obligațiunile se vor face la înfățișietoriu; voru fi transmissibile prin simpla remitere a actului.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XL

Maximulu obligațiunei va fi până la valoarea despăgubirei convenită pentru 50 clăcași; minimulu se va ficsa după vointia proprietarului respectivu. Numerulu obligațiunelor date unui proprietaru va compune o serie.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLI

Înscrierea seriiloru de obligațiuni se va face în partide pe sema fie-căreia Commune.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLII

Tragirea la sorți se va face pe serii de obligațiuni; unu numeru de serii trasu pe fie-care anu se va plăti de către Comitetulu de licudațiune, ast-felu, în câtu celu multu într'unu terminu de cinci-spre-deci ani, tote obligațiunile communale rurale se se potă stinge. Această tragire la sorți se va face în ședinția publică, care va fi anuntiată prin foile oficiale cu o lună mai înainte. Numerulu seriiloru și alu obligațiuniloru eșite la sorți, se va publica prin Monitoiru. Elle voru fi plătite multu în terminu de cinci-spre-dece dile după tragirea la sorți, fără ca acestu terminu se potă constitui, prin espirarea lui, unu casu de decadentiă pentru cei în dreptu.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLIII

Obligațiunile communale cuvenite aședieminteloru publice, ale căroru venituri nu intră în cassa Statului, se voru trage la sorți numai după ce mai ânteiu se voru fi licuidatu obligațiunile proprietariloru particulari.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLIV

Aceste obligațiuni vor produce dobândă de 10 la sută, care dobândă se va respunde celoru în dreptu la finile fie-căruia semestru.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLV

Cuponele dobâdiloru essigibile se primescu după valorea loru nominală, de către tote cassele Statului.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLVI

Obligațiunile comunelorurale se voru primi de tote cassele Statului și ale aședieminteloru publice și de tote autoritățile administrative dreptu cauțiune.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLVII

La casu cându o mosie s'ar afla ipotecată la epocha promulgărei acestui decretu, obligațiunile datorite stepânului acestei moșii, se voru depune la Visterie prin Tribunalulu unde s'a înfintiatu ipoteca, și nu se voru libera decâtu cu consimțimentulu creditorulu ipotecaru, seu în urma stingerei legale a ipotecei.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLVIII

Obligațiunile comunale rurale și cuponile dobânditoru ce se voru strica, seu se voru rumpe, voru putea fi reînnoite. Falsificarea acestoru obligațiuni este supuse la penalitățile ce prescrie legea în casu de fabricare de monedă falsă.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul XLIX

La începutulu fie-cărei sesiuni, Ministeriulu de finance comunică Puteriloru legislative o espunere lămurită despre tote operațiunile Comitetulu de licudațiune.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul L

Fondurile puse în dispozițiunea Comitetulu de licudațiune, pentru licudarea obligațiuniloru comunale-rurale, sunt: 1. Summile ce sunt după art. XXII obligati sătenii a plăti. 2. Summile ce voru proveni din vendiarea porumbului și a meiului (păpușoiu și malaiu) de rezervă din tote satile locuite de săteni supusi clăcei. 3. Summile ce se voru aduna din vendiarea părțiloru de pămentu de pe moșiile Statulu, conformu articoliloru LIV și LXI.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul LI

Proprietarulu seu coproprietarii fie-căreia moșii, pentru asigurarea creanțieloru, voru avea dreptu de ipotecă pe locurile fie-căruia săteanu.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul LII

Sub-nici unu cuventu și în nici unu casu, fondurile mai susu afectate la despăgubirea proprietariloru de moșii, nu voru putea fi distrase de la destinațiunea loru. Aceste summe se voru păstra în tesaurulu publicu sub cheile membriloru Comitetulu centralu.

Capitolul IV - DESPRE CASSA DE DESPAGUBIRE

Articolul LIII

Lefile și chieluelile cancelariei Comitetulu de licudațiune se voru plăti din budgetulu Statulu. Tote summile ce voru prissosi peste plata cuponeloru de dobânda ale obligațiuneloru comunale-rurale, se voru întrebuinția anualu spre treptata licudare a obligațiuneloru.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PĂMĂNTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LIV

Pentru lichidarea obligațiilor rurale, Guvernul este autorizat să vinde locuri pe moșiile statului la înșurăței, precum și la sătenii cari se vor afla în casul art. V și

vi) Nu se va putea vinde la o singură familie de cât până la maximum de două-spre-dece pogone.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PĂMĂNTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LV

Pe fie-care moșie a Statului, se va determina cât mai curând, prin un regulament de administrație publică, partea în care va avea să se vinde locuri. La această determinare se va alege un loc propriu pentru formarea unei comune.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PĂMĂNTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LVI

Pretul unui pogon pe aceste moși va fi de cinci galbeni. Plata se va răspunde în cursul de cinci-spre-dece ani, și anume câte o a cinci-spre-dece parte din pretul la începutul fie-cărui an, fără dobândă. După trecerea de cinci-spre-dece ani, Guvernul va putea rădica pretul pogonului pentru viitorii cumpărători. Hotărârea noului pret trebuie mai înainte să fie încuviințată prin o lege.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PĂMĂNTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LVII

Sătenii cumpărători de pământ de pe domeniile Statului nu vor putea, în cursul de trei-deci ani, să înstreineze pământurile lor de cât la alte familii de săteni. În acest din urmă caz, pământul ce va trece la noul cumpărător, nu va trece de cât cu sarcinile, prevăzute la art. LVI.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PĂMĂNTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LVIII

Vendările de pământ la săteni se vor face sub îndrumarea și controlul Ministerului de finanțe. Câți din săteni și vor fi înconjurați pământul cumpărat și vor fi plătiți câștigul din urmă, vor primi actul definitiv de proprietate și de măsurarea pământului. Actul de vânzare se va subscrie de Ministrul finanțelor, și se va legaliza numai după istovirea plății și după regulile dreptului comun.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PAMENTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LIX

Ministeriul, pe fie-care anu, va înfățișa Puterii legiuitoare unu tablou de vendiările făcute în cursulu anului și de summile încassate. Comptabilitatea acestei operațiuni va fi supusse Curței de compturi.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PAMENTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LX

În modulu și cu condițiunile prescriste mai susu, Guvernulu este autorisatu a vinde pe moșiile Statului, numite Colonii, câtu locu prissosesce peste pământulu ocupatu astă-di de aceste colonii.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PAMENTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LXI

Guvernulu va avea facultatea, în cursu de trei ani de la aplicarea acestui decretu, simțindu-se trebuință, a veni în ajutorulu casei de licuidare, înstreinendu din domeniile Statului, locuri de la 100 până la 500 pogone. Cantitatea locurilor ce se voru pune în vendiare, precumu și forma vendierei, se voru determina prin regulamentu administrativu posterioru. Obligațiunile rurale, la vendierea acestoru locuri, se voru primi ca monedă.

Capitolul V - DESPRE VENDAREA DE PAMENTURI DE PE MOȘIILE STATULUI

Articolul LXII

Acestu decretu se va pune în lucrare de la 23 Aprilie 1865, (una mie optu sute șese deci și cinci). Până atunce înse Guvernulu va înainta lucrările pregătitoare de constatare și de demarcare prevediute prin acestu așediementu.

Capitolul VI - DISPOSITIUNI DIVERSE

Articolul LXIII

Arendașii moșiiloru Statului, care nu voru voi a se folosi de beneficiulu ce le este datu prin contractu, d'a fi desfăcuti de arendă, în urmarea aplicărei nouei legiuri rurale, dreptu despăgubire pentru desfiintiarea clăcei și a celoru alte sarcini ale săteniloru statorniciti pe aceste moșii, voru fi scăduti din câștiurile moșiei cu valoarea munciei și a celoru-l-alte sarcini desfiintiate, precum acesta este statornicitu prin art. XXII alu legeri de fatiă, și acesta după numerulu și categoria săteniloru.

Capitolul VI - DISPOSIȚIUNI DIVERSE

Articolul LXIV

În privința părților de pământ ce după capitolul V alu acestui decretu, sunt a se vinde sătenilor, arendașii, dacă nu voru voi a renunța la contractu, au dreptulu a fi despăgubiti, pentru pogonile luate din stepânirea lor, cu câte jumetate galbenu de pogonu, și acesta pe fie-care anu până la ecspirarea contractului. Facemu cunoscutu și ordonăm ca cele de fatiă, învestite cu sigiliulu Statului și trecute în Monitorulu officialu, se fie adresate Curților, Tribunalor și Autorităților administrative ca se le înscrie în registrele lor, se le observe și se facă a le observa, și Ministrulu Nostru Secretaru de Statu la Departamentulu Justiției, este însărcinatu a priveghea publicarea lor. Datu în Bucuresci, la 14 Augustu, 1864. ALECSANDRU IOAN. Ministru Secretaru de Ministru Secretaru de Statu, Președinte Statu la Departamentulu Consiliulu Ministrilor,

s) Justiției, Cogălniceanu.

n) Crețulescu.

no) 1014. TABELLA SUMMA AMORTISMENTULUI ȘI DOBÂNDA CE TREBUE SE PLĂTESCĂ UNU SĂTENU PE FIE-CARE ANU ÎN CURSU DE 15 ANI Sătenii din totă România afară de cei de la munte de peste Milcovu Sătenii de la munte de peste Milcovu cei cu 4 boi cei cu 2 boi cei cu mâinile cei cu 4 boi cei cu 2 boi cei cu mâinile lei pa lei pa lei pa lei pa lei pa lei pa lei pa Dobânda legală la capitalulu aretatu la art. 23 din acestu Decretu..... 152 5 114 34 81 24 107 24 83 17 59 10 Summa ce trebue pe fie-care anu, pentru autorisarea menționatului capitalu, în cursu de 15 ani..... 47 29" 36 1" 25 24 33 30" 26 7 18 23" 199 34" 150 35" 107 8 141 14" 109 24 77 33" Se scade minimum una a treia care se plătesce de Statu fiindu că pe lînge alte summe, elu depune în cassa comitetului de lecuidațiune și aceia ce are a primi dreptu despăgubire clăcei și altile de la săteni de pe moșiile sale..... 66 34" 50 11" 35 28 47 4" 36 22 25 37" Summa ce remâne se plătescă pe anu, unu sătenu de pe moșiile Statului și ale particularilor, precumu se ficsediă la art. 22. 133 - 100 24 71 20 94 10 73 2 51 36 Ministru Secretaru de Statu, Președinte Consiliulu Ministrilor,

m) COGĂLNICEANU ----